

Базиліс

2'2002
лютий

Всеукраїнський
дитячий журнал



1? Яка книга найпопулярніша сьогодні у світі? Олеся МАЛИК, Полтавська обл."

НАЙПОПУЛЯРНІША КНИГА

Найпоширеніша у світі книга – звісно ж, Біблія. Неможливо навіть злічити, скільки Біблій має зараз людство. Бо щороку з друку виходять десятки мільйонів примірників Святого Письма. А в тебе вдома є Біблія?

Та коли треба дізнатися про щось найбільше, найдовше, найтонше, тобто най, най, най, люди у всьому світі звертаються до "Книги рекордів Гіннеса". У ній фіксуються всі можливі (а інколи здається, що й неможливі) рекорди. Перший її примірник було віддруковано у 1955 році під назвою "Книга найвищих ступенів. Про найвище і найнижче, велике, маленьке, швидке, старе, нове, голосне, гаряче, холодне, сильне". Відтоді щороку вона входить до списку бестселерів – книг, які найбільше читаються.

Як потрапити до "Книги рекордів Гіннеса"? Треба утнути, тобто зробити щось таке, що до цього нікому не вдавалося, – встановити рекорд. Але перш ніж це

робити, слід дізнатися, чи справді це буде рекорд. А коли дуже закортіло потрапити до знаменитої книги, про все розпитай Барвінка.



"Скільки років ковзанам? Сашко КИРИЛЕНКО, м. Рівне".

КІСТЯНІ - НАЙДАВНІШІ

У лондонському Британському музеї зберігається кістяна пластина з кількома просвердленими отворами.

Тривалий час археологи вважали, що це – найдавніші ковзани. Проте нещодавно в Казахстані знайдено ще давніші ковзани, які належать до бронзового віку. А він розпочався у третьому тисячолітті до нашої ери. Лічимо разом: три тисячоліття до нашої ери плюс два тисячоліття нашої ери дорівнює п'ять тисяч років. Ті найдавніші ковзани теж кістяні з дірочками для кріплення на носку і в кінці.

НАВІЩО? СКІЛЬКИ?

2

ХТО? ДЕ? КОЛИ? ЧОМУ? ЯК?



КНИГА РЕКОРДІВ ГІННЕССА



"Що означають літери на наших українських марках?"

Денис КРОТОВ,
м. Вінниця".

"Ж" ПОВЕЗЕ ЗА КОРДОН

На наших марках можна побачити літери Д, Е, Ж, Є, В, Р. Вони означають ціну марки, тобто ціну поштової послуги. Щоб відправити лист вагою до 20 грамів адресату в Україні, треба наклеїти дві марки з літерами В і Д. Е "довезе" такого ж листа наземним транспортом у країни близького зарубіжжя, Ж – до країн далекого зарубіжжя, Є – літаком. А марка з літерою Р зробить лист рекомендованим і доставить його за кордон.



НЕ РОЗЛУЧАЙМОСЯ!

Барвінчатко!

Неодмінно запитай батьків, на який термін вони передплатили тобі "Барвінок". Якщо на 3 чи 6 місяців, то нагадай їм, щоб вони поквапилися і продовжили тобі передплату до кінця року. Адже лише так ти зможеш брати участь і вигравати в Барвінкових конкурсах.

Не розлучаймося –
барвінкуймо разом!

Для тих, хто хоче знати і вміти більше,
бути винахідливим, стати лідером

"Барвінок" № 2 (846) 2002 р. —
всеукраїнський журнал для дітей молодшого і
середнього шкільного віку. Заснований у 1928 році



пропонує:

- **затягим книжникам** — проект «Ми любимо читати!».....стор. 6—7, 10—11;
- **відважним** — першу небезпечну зустріч у минулому.....стор. 16—19;
- **всім барвінчатським родинам** — виграти телевизор.....стор. 4;
- **майбутнім політикам** — Закон про ласощі.....стор. 5;
- **словолюбам** — нове про суржик, перевіяти мову Лерки Севрючки.....стор. 8—9;
- **особливо допитливим** — знайомство у Центрі Загадкових Явищ із людиною-рибою.....стор. 24;
- **сміливцям** — відчути магію Гаррі Поттера.....стор. 17;
- **дотепникам** — укласти прикольний словник.....стор. 12—13;
- **вундеркіндам** — участь в олімпійських перегонах.....стор. 16—17;
- **дуже цікавим** — зазирнути до Банку, галереї іменників, зоряної імперії.....стор. 15, 31, 32;
- **любителям кузюк** — фото з планети Тех-Нафау.....стор. 27;
- **золоторучкам** — репортаж із музею м'яких фігур.....стор. 29.

*І багато, багато іншого для розумних і мрійливих,
допитливих і кмітливих.*

Для «Барвінку» і для тебе придумували,
мудрували, писали:

- український народ та інші народи;
- депутати Барвінкового парламенту;
Незнайко, Мудрило, Рдумортих, Гриць та Ясь,
Язиката Хвеська, Буця, Гаррі Поттер;
- Геродот, Сократ, Піфагор, Морзе та інші
мудреці, вчені, винахідники;
- письменники, художники, журналісти, вчителі,
батьки,

а також:
Головний редактор.....Василь ВОРОНОВИЧ
Відповідальний секретар.....Людмила КОЗІЙ
Редактор відділу літератури.....Світлана ПРУДНИК
Художній редактор.....Олександр БАСС
Коректор.....Світлана ГАЙДУК
Комп'ютерна верстка.....Ольга ДЕЛЕЦЬ

Передплатний індекс 74022.
Засновник і видавець: трудовий колектив редакції журналу «Барвінок».
Свідоцтво КВ № 5689, 12.12. 2001 р.

Адреса редакції: 04119, м. Київ, вул. Дегтярівська, 38—44,
тел. 211-04-98. E-mail: barvinok@info.kiev.ua
Тираж 38612 прим. Зам. №02-3077.

Ціна за передплатою 2 грн. 41 коп., в роздріб — договірна.
Друк — ТОВ «Новий друк», м. Київ, вул. Магнітогорська, 1, тел. 558-29-60.
Рукописи не рецензуються і не повертаються. © «Барвінок», 2002



Барвінковий привіт тобі, читачу!

Хто "з'їв" кучугури і з дахів пустив веселі струмки? Авжеж, місяць березень так дає знати, що вже пора його стрічати. А несе нам перший місяць весни такі свята: **9 березня – Обертіння, Івана Предтечі** (птахи повертаються з виру), **14 – Євдокії, Явдохи-плющихи** (час веснянками закликати в гості весну), **22 – Сорок Святих** (починається справжня весна).

9 березня – особливий день для усіх українців. У 1814 році народився **Тарас Григорович Шевченко**. Візьми, барвінчатко, в руки "Кобзар" і прочитай кілька віршів із нього – це буде найкраща пам'ять про великого українця.

Про **8 Березня** не забудь – привітай маму і бабусю, сестричку й однокласниць зі святом весни. І починай вже готуватися до **Дня Матері (12 травня)** – адже весняні дні мчать швидко, наче на роliках.

4



Ось така родиночка у нашого Барвіночка!

Ви вже знаєте, що у січні 2003 року журналу "Барвінок" виповниться 75 років. Це свято не лише сьогоднішніх барвінчат, а й їхніх мам і тат, бабусь і дідусів – адже журнал читали і вони всі. Тому всі вони запрошуються до участі в конкурсі "Ось така родиночка у нашого Барвіночка!". Це буде наш найголовніший конкурс, який триватиме упродовж року, а ювілейний січневий номер назве володаря першого призу – телевізора! Крім нього, буде багато подарунків – і мамам, і татам, і барвінчатам. Телевізор розігруватиметься серед тих, хто виконає завдання усіх турів. Переможців кожного туру буде відзначено спеціальними призами.

ПЕРШИЙ ТУР

БАРВІНКОВА РОДИНА - ВСЯ УКРАЇНА!

Розпитайте, барвінчата, своїх матерів і татусів, бабусь і дідусів, чи читали вони в дитинстві "Барвінок", коли саме це було, що їм запам'яталося найбільше, і запишіть їхні розповіді.

СПЕЦЗАВДАННЯ!

Хто знайде довоєнний номер журналу (а він тоді називався "Жовтень") і надішле його до редакції, того буде відзначено спеціальним призом.

Листи треба надіслати до 1 квітня.

Підказка на другий тур. У ньому переможе той, хто вміє фантазувати і хвалитися.

ЛІНА КОСТЕНКО

ЗИМОВІ ГОРОБЦІ

*Ріка заснула в берегах.
Село сотається димками.
Як чорні черги у снігах,
стоять похнюплені паркани.*

*А на малому деревці
з такою гілкою рогатою
лузають зиму горобці
і літо-літечко пригадують...*



БЮРО ІМЕННИКІВ НАГАДУЄ

Передплатники на 12 і 11 місяців мають надіслати фото травневих іменинників до 10 квітня, червневих – до 10 травня. Неодмінно з передплатною квитанцією. Якщо вона вже в редакції – вкажіть. Фото мають бути із чітким зображенням обличчя.

ЗАГАДАЙ БАЖАННЯ!

НОВІ СТИПЕНДІАТИ "БАРВІНКУ"

З "Барвінком" мрії (навіть найфантастичніші!) збуваються. У першому півріччі 2002 року (тобто у II семестрі) стипендію "Барвінку" — по 35 гривень щомісяця отримуватимуть барвінчата:



Юлія ВАЙДА
з Криму



Ольга ГЕТЬМАН
із Дніпропетровської обл.



Антон ГУЛІВСЬКИЙ
із Харківської обл.



Дмитро САТАНОВСЬКИЙ
із Вінницької обл.



Ігор СИТНИК
із Черкаської обл.



Олександра СТАРОВОИТ
із Чернігівської обл.



Юлія ТУПІКІНА
з Полтавської обл.



Андрій ЧУМАК
із Сумської обл.



В'ячеслав ШИДЛОВСЬКИЙ
із Київської обл.

Барвінчатко! Якщо ти не знайшов тут свого прізвища — не засмуційся.

Шукай себе серед переможців лотереї — їхні імена буде надруковано у наступному номері

БУМ-БУМ-БУМ!

УСІМ ГРОМАДЯНАМ БАРВІНКОВОЇ РЕСПУБЛІКИ! ПАРЛАМЕНТ ОБРАНО!

5

Барвінквиторчком повідомляє: у виборах парламенту Барвінкової Республіки взяло участь 29 857 барвінчат — від них отримано 29 857 виборчих бюлетенів-листів. Більшістю голосів до парламенту Барвінкової Республіки обрано:



Котигорошка



Русалочку



Бабу Ягу

Тепер ви, барвінчата, маєте власний парламент. Настав час створювати і приймати закони Барвінкової Республіки. На порядок денний виноситься чотири закони:



Всеволода Нестайка



Міккі Мауса



Козака Мамаригу



Карлсона

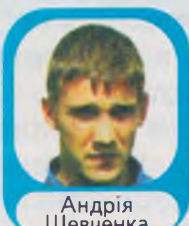
ЗАКОН ПРО ДИТЯЧІ КНИГИ
(відповідальний — депутат Всеволод Нестайко),
ЗАКОН ПРО ХМАРИ І ДОЩ
(відповідальний — депутат Карлсон),
ЗАКОН ПРО СЕКРЕТИ
(відповідальний — депутат Язиката Хвеська),
ЗАКОН ПРО ЛАСОЦІ:
МЕД, МОРОЗИВО, ЦУКЕРКИ, ТОРТИ
(відповідальний — депутат Альф).



Язикату Хвеську



Альфа



Андрія Шевченка



Геракла

Парламент Барвінкової Республіки — найдемократичніший у світі. А тому кожен із вас, барвінчата, має право надіслати для розгляду в парламенті свій проект цих законів. Найкращі з них буде надруковано і відзначено призами.



Тома Соєра



Балакучого Мотю



Наївдиважнішого із боягузів



Олександра Пономарьова

На конвертах зазначайте "Наші закони".

БАРВІНКІНФОРМ

Мисливець і ведмідь-нанук*

КНИГА
ЗОЛОТИХ
КАЗОК

Ж

ив на півночі Гренландії мисливець на ім'я Утак. Взимку він ставив сільця на песців, зайців, а навесні, коли на холодні полярні скелі прилітають з півдня білі пташки люрики, ловив їх сачками.

Жив Утак в іглу* на самісінькому краю селища. Вийшов якимось із іглу, йде тундрою, бачить – назустріч йому ведмідь. Тільки дивний якийсь, страшний: шкури нема, м'яса нема, самі кістки – наче йде по оленячому моху назустріч Утаку скелет.

Злякався Утак, та робити нічого – куди втечеш у тундрі? – скинув із себе парку*, зняв шкіру, м'ясо і теж став скелетом. Йдуть вони один одному назустріч. Зупинились, розговорились, нанук і каже:

– Це я в такому вигляді ходжу, щоб на мене люди не нападали. Всіх моїх братів вони вже вбили, батька і діда вбили. А ми з тобою такі схожі – давай дружити. Я до тебе в гості ходитиму. Добре?

– Добре!

Наділи Утак і ведмідь на себе м'ясо, шкіру, шкури. Розійшлися.

Став ведмідь приходити в іглу до людини. Сидить, бувало, Утак у своїй хатині, точить із моржової кістки наконечники для гарпуна – рип! рип! – порипує сніг, іде нанук.

В іглу димно, тепло, сядуть вони, розмовляють.

Ведмідь все просить:

– Приходь і ти до мене. Дорога проста: від скелі, де люрики влітку живуть, по берегу, дві бухточки обійдеш, вгору піднімешся, там і стоїть моя іглу. Я для тебе вже сухої трави натягав, тюленяче

м'ясо в сніг закопав. Тепло у мене, ситно!

Не хочеться людині йти в таку далечінь, у мороз до ведмедя. Сидять вони, гомонять, різні пригоди зі свого життя згадують.

– Нема у мене тепер друзів, – зітхає нанук, – один ти мені друг.

А вже повернуло на другу половину зими. Небо чорне, без зірок, вітер над скелями свище, січе колючим снігом по даху. Погано людям у селищі. Нарешті і голод настав, скінчилися літні запаси. Почали люди вмирати.

Прийшли якимось чоловіки до Утака, розсілися вздовж стіни. Ледве блима у пічці вогонь, ледве гріють спини тюленячі шкури, якими завішані стіни. Розсілись і кажуть:

– Утак, ходять по селищу чутки, що водишся ти з ведмедем. Погано в селищі – ослабли жінки, діти. Покажи нам, де живе ведмідь, ми вб'ємо його і нагодуємо дітей і жінок.

Низько опустив голову Утак, думав, думав (що робити – рятувати треба!) і нарешті каже:

– Ідїть до скелі, на яку прилітають навесні білі птахи люрики. Звідти берегом, дві бухточки обійдете, вгору підніметесь, там і живе нанук. – Сам сказав, а по серцю наче кам'яним ножем шкребнуло.

Мовчки звелися чоловіки, взяли гарпуни і рушили дорогою, про яку їм розповідав Утак.

А нанук сидів у цей час у своїй іглу – каміння падає, багато люду по скелях вгору від моря повзе. Увійшли мисливці в іглу, а там – тільки суха трава. І сніг біля іглу розкопаний – це ведмідь тюленяче м'ясо забрав, яке він для Утака беріг.



художник Ю. ПРАВДОХІНА

Ні з чим повернулись мисливці в селище...

З того дня став Утак жити в страху. А що як ведмідь прийде до нього помститися?

Сидить якомсь біля вогнища, жує ремінець – сильце на зайця хотів з м'якого ремінця зробити, – аж чує, сніг: рип! рип! Все ближче і ближче. Впав Утак на лежанку, голову ковдрою з тюленьчої шкіри накрив: зараз ведмідь увійде і розірве його на шматки!

А ведмідь, чути, до входу в іглу підійшов, постояв, видно, хотів увійти – заревів, наче від болю, і пішов геть...

Виліз із-під шкіри Утак, визирнув з іглу – йде нанук, згорбився, лапи ледве переставляє. Шкура на боках

обвисла, як у старого. Ось як його зрада друга зламала!

Так і пішов. Більше його ніхто і не бачив.

А люди в селищі до весни все-таки дожили: на другий день, як нанук пішов, вітром у затоці лід поламало, тюлені і єдинороги-нарвали* прийшли – стало їжі багато.

**СЛОВНИЧОК НЕЗРОЗУМІЛИХ СЛІВ,
позначених у тексті зірочками:**

нанук – білий ведмідь;

іглу – юрта, житло;

парка – одяг із шкіри;

єдинорог-нарвал – морська тварина з родини дельфінових.



ЯК ВИРІС СУРЖИК*

Леся
МОВЧУН

Десь за цукровими горами, за солоними морями, де шовкові трави й оксамитові хмари, жили гаїнці і лісовини. І мали вони поле – межа в межу. І пишалися пухкими паляницями, бо кожен народ мав свій секрет, як вирощувати добірне зерно. Щоб дозрівало, як золото, і дзвеніло, як пісня, і силу давало і радість. Як там не сталося, а забули лісовини мудрість: на чужий коровай очей не поривай. Здалося їм, що поле гаїнців більше і ґрунт масніший. Тихцем підсівали своє зерно на чужий лан. А тим часом і дехто з гаїнців поласився на чужий хліб.

* Суржик – суміш зерна пшениці й жита, жита і ячменю, ячменю й вівса і таке інше, борошно з такої суміші. У переносному значенні суржик – механічна суміш слів різних мов, нечиста мова.



Легенда

Сипонули й вони місцями у свою ріллю сусідське зерно. А збирали врожай – потилиці чухали. І що воно вродило? Мішанина, суржик! Легко було засмітити отче поле, а як очистити – ніхто з гаїнців не знав. А хтось і думати не хотів. Давився глевтяком із суржику та радів, що клопоту не має. Що ж порадити горопахам гаїнцям?

Хіба що хай перебирають по зернині, поновлюючи давній скарб...

І була б ця оповідка сумною легендою, коли б не жив на світі народ, який завів на своє безголів'я суржик у мові. І тепер мусить перевіювати слова, очищаючи від сміття.

РІДНА МОВА

8

НАШ СКАРБ—

СЛОВНИЧОК БАРВІНЧАТ

Суржик

перевернути сторінку

розкрити книжку

написати дві стрічки

вивчити два стовпчика

правило без виключень

привести приклад

прийшло в голову

кидається в очі

слідуючий урок

на протязі дня

Українська мова

перегорнути сторінку

розгорнути книжку

написати два рядки

вивчити дві строфи

правило без винятків

навести приклад

спало на думку

впадає в око

наступний урок

протягом дня



художник Н. ШИРЯЄВА

Віват, віват! Мудренькі будемо!

Я, король славнозвісної країни Мудрагелії Мудрило Перший і Останній, радий знову зустрітися і розповісти про нову пригоду мого сусіда Рдумортиха. Отримав я від нього цидулку:

У ПОЛОНІ У ВЕЛЕТНЯ ВИКРУТНЯ

"Мудриле, допоможки! Запросив мене в гості велетень Викрушень. Я погодився і відразу подався до нього – сподівався, чимось смачненьким пригощимь. А він мене побачив і каже:

– Ти такий сухаристий (наче я із сухарів зліплений), то пригощу тебе. Ти маєш із великого списку вибрати п'ять страв, але так, щоб усе скуштувати. А якщо не зробиш цього – будеш моєю, хоч і сухаристою, вечерю.

І запропонував мені ось такий список: *п'ряжанка, житняк, мамалига, паляниця, кнши, куліш, репанець, студенець, сальцесон, лемішка, колотуха, ковбик, гойданка, оципок, буханець, кендюх, захо-лод, токан, короваи.*

Чекаю на допомогу! Рятуй разом зі своїми барвінчатами!

РДУМОРТИХ".

Ось у таку халепу вскочив Рдумортих і покладається на вас, мудрагельки. Уважно прочитайте меню і виберіть із нього п'ять таких страв, щоб усе покуштувати. Із завданням велетня можна впоратися, якщо згадати, що наша мова багата синонімами. До речі, якби Рдумортих знав, що Викрутень – це **лукавець, крутихвіст, лис, шельма, хитряк, крутій, продувна bestія**, то нізащо б не пішов до нього в гості.

А ви, барвінчата, поквартесья: синоніми в ряди вишикуйте і по одному з них включіть до меню. До роботи і своїх мам та бабусь залучайте, про всі страви їх розпитайте – і Рдумортиха із біди визволяйте.



Усім барвінчатам, які порятували його минулого разу, Рдумортих дуже дякує. Він просив переказати, що усі ваші листи переконали його, що зуби слід чистити, а не чорнити. А деякі ваші приказки, прислів'я та загадки він навіть написав великими літерами на папері і розвісив у своєму замку.

**Хто білі зуби має, той хороше співає.
Свіжий подих – свіжий настрій.**
Світлана ВАСИЛЕЧКО, м. Львів

**Після сніданку зуби чисть щоранку –
Будеш не хворіти, а спокійно жити.**
Юлія ЦИМБАЛЕНКО, Черкаська обл.

Чисть зуби щодня – довго житимеш.
Ірина ГРІДЮШКО, Полтавська обл.

ЗАГАДКА

**Ми дуже любимо їсти,
Та боїмося карієсу,
Якщо нас вчасно чистити,
То завжди будем радісні.**

**Наталка СТОГАН,
Кіровоград**

**Найбільше Рдумор-
тихові сподобався
лист від Наталки
ТОВСТОГАН – вона
й отримує у пода-
рунок книгу.**

Мудрило ПЕРШИЙ і ОСТАННІЙ



Книги Миколи Носова "Пригоди Незнайки і його товаришів", "Незнайко в Сонячному місті", "Незнайко на Місяці" перекладено багатьма мовами, ними зачитувалися мільйони дітей у всьому світі. А першими казку про коротульок з ілюстраціями знаменитих художників Кіри та Віктора Григор'євих надрукував у 1953 році "Барвінок".

Микола НОСОВ

ПРИГОДИ НЕЗНАЙКА І ЙОГО ТОВАРИШІВ

(Уривок)

КОРОТУЛЬКИ З КВІТКОВОГО МІСТА

В одному казковому місті жили коротульки. Коротульки були зовсім-зовсім крихітні, кожен коротулька з хлопчика-мізинчика. Вони жили в маленьких будиночках – в кожному будиночку по кілька коротульок. В їхньому місті було дуже красиво. Навколо кожного будиночка росли квіти: маргаритки, тюльпани, кульбаби. Коротульки саджали їх замість дерев. Усе місто тонуло в квітах. Там навіть вулиці мали назви квітів: вулиця Дзвіночків, алея Ромашок, бульвар Маргариток. А саме місто звалося Квітковим містом. Воно стояло на березі струмка. Цей струмок коротульки називали Огірковою рікою, тому що по берегах струмка росло багато огірків.

Коротульки робили з березової кори човни, перепливали через річку і ходили в ліс по ягоди, по гриби, по дикі груші. Збирати ягоди було легко, а от по дикі груші доводилося лазити на високе дерево та ще тягти за собою пилку. Ні один коротулька



не міг зірвати грушу руками. Доводилося одпилювати грушу пилкою. Гриби також пиляли пилкою. Спиляють гриб під самий корінь, потім розріжуть його на шматочки і тягнуть цей гриб шматочками додому.

З ягід коротульки варили варення, із грибів пекли смачні пиріжки, а муку для пиріжків добували з пшеничних зернят. Пшениця росла в їхньому місті всюди: і в дворах, і на вулицях. Ріс там і овес, і гречка, і горох, і сочевиця, буряк, морква та інші овочі, так що харчів на всіх вистачало.

В одному будиночку на вулиці Дзвіночків жило шістнадцять коротульок. Старшим у них був коротулька на

75 РОКІВ!

10

«БАРВІНКУ» —

Те, що любили читати мамі й тата, — сьогодні читають барвінчата!



ім'я Знайко. Його прозвали Знайком за те, що він знав усе на світі. Не було такої речі, що її Знайко б не знав. А знав він усе тому, що читав різні книги. В його кімнаті стояла повна шафа книг. Всі ті книги Знайко прочитав від початку до кінця, а декотрі навіть по два рази.

В цьому ж будиночку жив знаменитий лікар Пілюлька, який лікував усіх коротульок; жив знаменитий механік Гвинтик зі своїм помічником Шпунтиком; жив Цукор Цукрович Сироп, який прославився тим, що дуже любив газовану воду з сиропом. Був він дуже чемний... Йому подобалось, коли його називали на ім'я та по батькові, і не подобалось, коли

хто-небудь звав його просто Сиропом. Жив у цьому будиночку ще й мисливець Пулька зі своїм маленьким собачкою Булькою; жив художник Мазилка, музикант Бом-Бом та ще коротульки: Поспішайко, Бурчун, Мовчун, Пончик, Тяп Ляпович Якесьбудько, брати Вусатик і Бородатик. Але найвідомішим серед коротульок був коротулька на ім'я Незнайко. Прозвали його Незнайком за те, що він нічого не знав.

Цей Незнайко цілими днями блукав по місту, дуже любив побалакати, вигадував усілякі нісенітниці і всім розказував. Незнайко прославився на все місто особливо після однієї історії. Якось він гуляв по місту і забрів у поле. Навколо – ні душі. В цей час летів хрущ. Він зосліпу налетів на Незнайка і вдарив його в потилицю. Хрущ упав у траву, а Незнайко став озиратися навкруги, але ніде нікого не було.

"Хто ж це мене вдарив? – думав Незнайко. – Може, зверху щось упало?"

Він задер голову й глянув угору, але вгорі також нічого не було. Тільки сонце яскраво сяяло над головою в Незнайка.

– Це на мене з сонця щось упало, – вирішив Незнайко. – Мабуть, від сонця одірвався шматок і вдарив мене по голові.

Він пішов додому і зустрів по дорозі знайомого коротулька на ім'я Тубус-Трубус Шкелко. Цей Тубус-Трубус Шкелко був знаменитим астрономом. Це він з декількох збільшувальних скелець змайстрував трубу, крізь яку можна було дивитися на місяць і на зірки. Трубу він назвав Тубус-Трубус, і з тих пір почали його звати не просто Шкелко, а Тубус-Трубус Шкелко.

– Послухай-но, Тубус-Трубус, – сказав Незнайко, коли зустрів Шкелка. – Ти розумієш, яка історія вийшла: від сонця одірвався шматок і вдарив мене по голові.

– Що ти, Незнайко! – засміявся Тубус-Трубус. – Якби від сонця одірвався шматок, він не залишив би від тебе й сліду. Сонце ж дуже велике. Воно більше за всю нашу землю.





– Не може бути, щоб сонце було таке велике, – сказав Незнайко. – По-моєму, воно не більше од тарілки.

– Це нам так тільки здається, тому що сонце далеко від нас. Сонце – велетенська вогненна куля. Я крізь свою трубу бачив.

– А я й не знав, що сонце таке велике, – сказав Незнайко. – Піду-но я та розкажу нашим, може, й вони ще не знають. А ти, проте, подивись у свою трубу на сонце, може, воно справді щербате?

Він пішов і всім, хто потрапляв йому на очі, казав:

– Братці, ви знаєте, яке сонце? Воно велетенське, більше за всю нашу землю! Он воно яке! І от, братці, від сонця одірвався шматок і летить просто до нас. Жах, що буде! От підіть і спитайте Тубуса-Трубуса.

Всі сміялись, бо знали, що Незнайко базіка. Але знайшлися і такі, що почали сумніватись.

А Незнайко чимдуж побіг додому і давай кричати:

– Братці, рятуйтеся! Від сонця шматок одірвався!

Всі вибігли надвір і почали дивитися на сонце. Дивились, дивились, аж поки не потекли сльози з очей. І всім почало здаватися, що сонце справді щербате.

Але тут пролунав голос Знайка:

– Заспокойтесь, братці! Нічого страшного нема. Хіба ви не знаєте, що Незнайко базіка? Все він вигадав!

– Вигадав? – закричав Незнайко. – От підіть спитайте Тубуса-Трубуса!

– Гаразд, питаємо, – погодився Знайко.

Всі побігли до Тубуса-Трубуса, і тут виявилось, що Незнайко все чистісінько вигадав. Ну й сміху було! Всі сміялися з Незнайка й казали:

– Дивуємось, як це ми тобі повірили!

– А я, гадаєте, не дивуюсь? – відповів Незнайко. – Адже я й сам повірив.

От який чудний був цей коротулька Незнайко!..

Про інші пригоди коротульок у Квітковому місті, у Сонячному місті і на Місяці візьми, барвінчатко, книги в бібліотеці і прочитай.



КІШ

ВЕСЕЛИЙ

ЧЕМПІОН

Вияткові здібності виявив п'ятикласник Засипайлівської школи Дениско М. Протягом великої перерви він став чемпіоном, десять разів влучивши сніжками у вчителів і двічі – у директора школи. Тепер однокласники гадають, чим же його нагородять.



ВИКРАДЕННЯ ШЕДЕВРА

З виставки льодових скульптур викрадено триметровий щоденник із дванадцятками. Зловмисником виявився Сашко М. з 6-А.

Він пояснив свій вчинок так: хотів довести батькам, що саме його щоденник (який він загубив тиждень тому) став прототипом для створення льодового шедевра.



Гриць і Ясь вирішили укласти "Прикольний словничок" про шкільне життя-буття. І вже знайшли веселі пояснення таким словам:

абориген

автобус

автограф

алгебра

алфавіт

ангіна

Антарктида

арифметика



РЕКОРД

Знайти гудзик від піджака в кучурі снігу – все одно, що знайти голку в копиці сіна. Проте третьокласник Грайлівської школи Сергій К. упорався із цим складним завданням і поставив рекорд. Він наполегливо шукав гудзик упродовж першого, другого, третього уроків і таки знайшов. Дарма що пропустив дві контрольні і диктант. Завтра Сергій планує загубити всі гудзики відразу, поставити рекорд по їх пошуку і занести його до Грайлівської книги рекордів Гіннеса.



КОВЗАНКА ВІД ПРИБУЛЬЦІВ

У Гульківській школі побували інопланетяни. І на згадку про себе залишили велетенську ковзанку – завширшки 5 метрів, яка оповила школу. Чи не змагання ковзанярів проводили тут прибульці? Та вчителів більше хвилює інше: як дістатися до входу, не набивши синців. Дехто з них припускає, що прибульцям допомагали школярі, які мріють про великі зимові канікули.



ПРИКОЛЬНИЙ СЛОВНИЧОК

- одинадцятикласник,
- надійна причина для спізнення до школи,
- окраса щоденника біля дванадцятки,
- вулкан, який вивергається іксами та ігреками,
- вервечка літер, які люблять гратися у хованки,
- лікамипахуча паличка-виручалочка від контрольної,
- далекий і холодний материк, але у 100 разів кращий від жаркого острівця біля дошки,
- мінусово-плюсові перегони за скарбом-відповіддю,

А тепер і ви, сміхотунчики, спробуйте придумати дотепні пояснення таким словам: Баба Яга, баечка, базар, базікало, банан, банк, баран, барліг, баталія, безодня, бестселер, бібліотека, біганина, бокс, буква, бутерброд.

Найактивніші упродовж року нагороджуватимуться призами.

Підготував Михайло ПРУДНИК

Усім запитайчикам енциклопедичний привіт із бублейної хмари! Сьогодні на запитання Валерія Товкача з Чернілівської області відповідає морський цар Нептун.

ЯК ЗНАЙТИ КРАПЛЮ В МОРІ?

Щоб знайти краплю в морі, треба пам'ятати, що кожна з них, як і пустотливі діти, має свою вдачу. Я добре знаю кожну морську краплину, тож легко знаходжу ту, котра мені потрібна. Ось, наприклад, К-2002 (Крапля-2002) у захваті від пісень гурту "ВВ". Я вмикаю касету – і вона тут як тут. А К-44444 полюбляє екстремальні види спорту. Беру велике решето і починаю просівати краплі – вона неодмінно першою буде. Краплю важко знайти лише тоді, коли думаєш, що вона така сама, як і решта крапель у морі.



НЕПТУН,
морський цар

А тепер, барвінчата, і вам час братися до роботи. Спробуйте відповісти на такі запитання:

Чому стіни не говорять? (Олеся ІВАНОЧКО, м. Івано-Франківськ)

Скільки важить жарт? (Сергій СТАХНЮК, Рівненська обл.)

Чому в свині закручений хвіст? (Віталій ОМЕЛЬЧЕНКО, Херсонська обл.)

Чому ведмідь любить мед? (Віталій ТИНЧУК, м. Рівне)

Де живе сміх? (Мирослава ПИСАНА, Сумська обл.)

Чекаю листів на бублейній хмарі. Кому дістануться призи – незабаром дізнаєтеся.

ЯЗИКАТА ХВЕСЬКА,
упорядниця найприкольнішої у світі "Енциклопедії".



НАЙВИЩА ВЕРШИНА

Найвищою вершиною світу є Еверест — 8848 метрів – у Гімалаях. Тибетці величають її Джомолунгмою, що означає Богиня – мати світу. Згодом їй присвоїли ім'я начальника топографічної служби Індії майора Джорджа Евереста. Першими її підкорили непалець Н. Тенсінг і новозеладець Е. Хілларі в 1953 році.

ПАПЕРОВИЙ КАМІНЬ

Нещодавно в Америці було зведено будинок з... паперу. Все у ньому: стіни, дах, двері, стеля, підлога – з паперу. Звісно, не з такого, з якого виготовляються зошити і книги. Цей папір обробляють смолою, пресують і отримують бумаліт, який ще називають паперовим каменем. З нього виготовляють деталі до телевізорів, магнітофонів, телефонів, панелі для салонів літаків.

МАТЕРИК ДОСЛІДНИКІВ

Так можна назвати Антарктиду. П'ятий за розмірами континент завжди приваблював багато дослідників. І це незважаючи на те, що 98 відсотків його поверхні вкрито товстим шаром льоду. Вчені й дослідники з 18 країн світу й складають його тимчасове населення – близько десяти тисяч чоловік. А влітку сюди приїздить десять тисяч туристів.

ХОЧЕШ – ВІР, А НІ – ТО ПЕРЕВІР...

- ◆ Найкрасивіше північне саяво можна спостерігати над Аляскою та північною Канадою.
- ◆ Люди вживають у їжу 12 000 рослин.
- ◆ Найбільший острів на нашій планеті — Гренландія у Північному Льодовитому океані.
- ◆ Перші виделки мали два-три зубці.
- ◆ Новонароджене слоненя важить 120 кілограмів.
- ◆ За десять днів нігті виростають приблизно на 1 міліметр.



а — б — в — г — д — е — є



Сьогодні ми з вами, барвінчата, досліджуватимемо історію ще одного винаходу, який дав змогу людям швидко передавати повідомлення на великі відстані. Його назву винесено в заголовок. Не знаєте, як прочитати? А про міжнародний код – азбуку Морзе чули? Ні?

Всього двісті років тому сповістити бабусю про приїзд онука можна було лише листом або кимось переказати. Авжеж, на це йшло багато часу. Тому люди здавна міркували над тим, як швидко передавати повідомлення на великі відстані. І навчилися передавати звістку за допомогою факелів уночі і прапорців удень. По-грецьки "телеграфувати" означає "далеко пищу". Кожне положення факелів чи прапорців означало певну літеру.

У 1837 році, коли люди вже знали електрику, американський художник і винахідник Самюель Морзе винайшов електромагнітний телеграф і азбуку, де

літери позначаються крапками і тире. Азбуку Морзе можна передавати звуком, світлом, руками, прапорцями, димом і навіть сонячними зайчиками – затуляючи дзеркало через певні проміжки часу. Тепер знову погляньте на заголовок: хлопчик із розставленими руками – тире, з притиснутою до тулуба однією рукою – крапка. Користуючись азбукою



Морзе, легко прочитаєте заголовок. І зможете написати зашифрованого листа своєму другові чи "відстукати" своє повідомлення через стінку.

Але нині вже на телеграфіях працюють апарати, які друкують не крапки й тире, а літери. Коли збиратиметеся в гості до бабусі, попросіть маму дати телеграму. Хай бабуся відразу зрадіє такій звістці, а не чекає її кілька днів. Та ще простіше самим подзвонити їй по телефону. Звичайному чи стільниковому. Чи скинути повідомлення на пейджер. Або написати електронного листа. Бо живемо в двадцять першому столітті. Та все ж дідусь-телеграф у пошані. Адже це один із найбільших винаходів людства.



п — х — ф — л — т — о — р

ж — з — и — і, ї — к — л — м — н — о — п



Ти хочеш, барвінчатко, потрапити на Олімпійські ігри? Не глядачем, а учасником? Без проблем. Просто зараз бери лижі — і на старт. Змагатимешся ти з друзями або своїми рідними в біатлоні. Тут треба і швидко бігти на лижах, і влучно стріляти з гвинтівки.

Бігтимеш від пункту до пункту, відповів на запитання правильно — влучив у ціль, біжи далі. Неправильна відповідь — промах, повертайся назад і починай все спочатку.

Увага! Старт!

Пам'ятай! Гра цікава лише тоді, коли ти дотримуєшся її правил, шукаєш відповіді, а не читаєш усе підряд.

Олімпійські Перегони

1 З 776 року до нашої ери в місті Олімпія відбувалися спортивні змагання на честь бога Зевса, які стали прообразом сучасних Олімпійських ігор. Де знаходиться це місто:
✓ у Греції (прямуй до п. 8);
в Італії (переходь до п. 4).

2 Неправильна відповідь — промах.
Повертайся до п. 7.

3 Саме так. До 468 року до нашої ери програма виконувалася за один день. Згодом, коли олімпійських видів спорту стало більше, починаючи з 78-х Олімпійських ігор, змагання тривали п'ять днів.
Продовжуй перегони — п. 10.

4 Як не прикро, але промах —
повертайся до п. 1.

5 Скільки днів тривали Олімпійські ігри до 468 року до нашої ери:
✓ один день (до п. 3);
п'ять днів (до п. 9).

6 Як же так? Кінофільмів тоді ще не знімали!
Повертайся до п. 10.

7 Починалися ігри за палюванням олімпійського вогню, який горів усі дні, доки тривали змагання. Спочатку атлети змагалися лише в одному виді спорту. Це —
марафон (далі п. 2);
✓ біг (далі п. 15).

8 Чудовий старт! Олімпія знаходиться в Греції. На час Олімпійських ігор припинялися всі війни. Вони були такою важливою подією, що навіть час вимірювався проміжками між ними, — ці чотири роки називалися олімпіадою.
Біжи до п. 7.

9 Цього промаху треба було уникнути. Адже, побувавши в п. 7, ти вже знаєш, що спочатку атлети змагалися лише в одному виді спорту.
Повертайся до п. 5.

10 Переможці Олімпійських ігор користувалися повагою і пошаною. На їхню честь:
✓ встановлювалися статуї в рідних містах (далі п. 13);
знімалися кінофільми (далі п. 6).

11 Не вцілив. Адже великий італійський художник Леонардо да Вінчі народився у 1452 році. А Олімпійські ігри на землі Еллади римський імператор Феодосій I заборонив у 394 році.
Повертайся до п. 12.

12 Хто виступав перед глядачами Олімпійських ігор:
✓ математик Піфагор (далі п. 14);
художник Леонардо да Вінчі (далі п. 11).

13 Ти влучно стріляєш. На честь переможців Олімпійських ігор складалися пісні і гімни, їхні зображення карбувалися на монетах, статуї атлетів встановлювалися на майданах рідних міст. А ще вони отримували грошові винагороди, звільнялися від податків і пожиттєво забезпечувалися харчуванням за рахунок держави.
Швидше вперед до п. 12.

14 Знову влучив у ціль. Олімпійські ігри — велике свято. У перервах між змаганнями їх прославляли поети, відомі люди Еллади, серед них — історик Геродот, філософ Сократ, математик Піфагор.
Швидше вперед — до п. 16.

15 Молодець! Спочатку атлети змагалися лише з бігу на дистанції 192,27 метра. Це — довжина стадіону і називалася стадією, а біг — стадіодромом.
Поквапся до п. 5.

16 Оце фініш — справді олімпійський!

Якщо ти пробіг "лижнею" за таким маршрутом: 1 — 8 — 7 — 15 — 5 — 3 — 10 — 13 — 12 — 14 — 16, то переміг у наших перегонах. Але якщо й мав кілька промахів, то теж не програв — адже дізнався багато нового про історію Олімпійських ігор і наступного разу неодмінно станеш чемпіоном.



ак, саме той, про котрого вже знає півсвіту. Ще донедавна я жив неподалік Лондона у своїх родичів, де мені, сироті, велося не дуже добре. Та на мій одинадцятий день народження по мене прийшли. Виявляється, мене вже чекають у знаменитій школі чарівників, де колись вчилися мої батьки.

Хочеш зі мною? Тоді мерщій до банку, а потім до магазину чарівних паличок. Без них не обійтись. А тепер на вокзал на перон № 9 і три чверті. Ти не розумієш, що таке «три чверті»? Дуже просто. Бачиш на пероні цегляний стовп? Спокійнісінько проходимо крізь нього, мов через пелену туману — і ми на своєму пероні. Ось і наш потяг. А це вже і Хогвартс.

Бігцем — на урок. Сьогодні вчитимемось літати на «Німбус» — мітлі. Не знаю, які мітли у ваших українських відьом, але мені видали 2000-ну — найкращу модель. Думаєш, так просто нею керувати? Трішечки не так смикнеш —

і ракетною злетиш у небо. Або гепнешся на землю чи вріжешся у стіну. Треба добре тренуватися.



Особливо для нашої гри квіддич. Вона нагадує баскетбол, футбол і бейсбол, разом узяті. Гравці на мітлах на льоту заганяють у кільця живі кулі. А мені призначено найскладніше — спіймати снітч — золотий м'ячик. Упораюсь — моя команда виграє!

Стривай, я відчуваю небезпеку

Я-Гаррі Поттер!

— тобі слід повертатися додому! Що, хочеш залишитися? Кажеш, барвінчата хоч і не чарівники, але круті? Тоді будемо разом рятувати філософський камінь. Бо коли ним заволодіє підступний Воланде-Морт, він знову творитиме зло.

Обережно, сходи можуть умиць переміститися. Не забувай, тут усе чарівне. А цей портрет зараз заговорить і вимагатиме пароль. Скажи йому: «Поросяче рильце...» А тепер нам треба перехитрувати триголового пса Пушка. Оце страховисько!.. Ой, стрибай сюди...

Барвінчата! Що могло статися далі, якщо опинитись поруч з Гаррі Поттером, ви дізнаєтеся згодом. Звісно, якщо продовжите передплату до кінця року і зможете брати участь у моїх конкурсах. Бо переможці у другому півріччі отримуватимуть книги шотландської письменниці Дж. К. Ролінг про Гаррі Поттера. У світі їх видано вже понад 100 мільйонів примірників. Ними зачитуються, забуваючи про комп'ютерні ігри, вечерю, сон і все на світі. Кажуть, що ці книги самі зачаровують. Є вже фільм про Гаррі Поттера — кадри з нього ви бачите першими. А також комп'ютерні ігри про юного чаклуна. Про все це я розповідатиму вам у наступних номерах.



КОРОТКИЙ ЗМІСТ ПОПЕРЕДНІХ РОЗДІЛІВ

Друг Владка Туровця Васько захворів на страшну недугу – зоб. Владко вирішує на машині часу, створеній батьком, вирушити в минуле і у волхва Осьмомисла дізнатися рецепт для лікування друга. Туди ж у минуле по Осьмомислів рецепт відправив своїх слуг на чолі з магістром Макаріусом і володар потойбічного світу Пек.

НЕПОПРАВНА ПОМИЛКА

Якийсь похмурий сон наснився. Велетенський дуб і він, Владко, прив'язаний до стовбура. Він – і не він. Біляве волосся перехоплене червоним шнуром по чолі, веснянкувате обличчя перекошене від болю. І лихі, хижі, в чорних плащах постаті витанцьовують, вимахуючи перед собою палаючими головешками. Підгрибають, підгрибають жарчобітьми до його босих ніг. Владко закричав, і в ту ж мить неначе чиїсь дужі руки розірвали хмари. Гілляста блискавка вдарила перед очі. Владко щосили рвонувся з мотуззя – й прокинувся. Темінь...

Електронний годинник показував 5.05.

Тремтячими руками вирвав із зошита аркуш. "Мамо! Тату! Дідусю! Я повинен це зробити! Бо дружба свята! Ліки для Васька у волхва Осьмомисла неодмінно добу-

ду!" Сховав записку в кишеню, взяв рюкзак і відчинив двері.

Світало. Вихором рвонувся на татову роботу. Дух перевів аж біля лабораторії. Ось і вузеньке віконечко. Важким черевиком ударив іржаві гратчата – і пробрався до лабораторії. Прислухався – тихо. Вийняв з кишені записку, поклав на видноті. Відчинив дверцята апарата, увімкнув струм. Червоно спалахнув пульт керування. Усівся. Дверцята повільно ковзнули в пази, відрізаючи Владка від двадцять першого століття. Надяг браслета – зелена іскорка запульсувала в тон серцю – часто-часто. Доки він буде живий, тут, у тата на екранах стеження, вона миготітиме теж. Схилився над пультом.

Але, вицокуючи цифру 988 – рік далекого минулого, Владко й не підозрював, що робить жакливу, непоправну помилку, бо волхва Осьмомисла вже нема. Старт!

В одну мить перед очима все зникло, у вухах затенькало, мов пірнув на величезну глибину. Гострий біль у потилиці привів до тями. На пульті горіло: "Фініш".

– Приїхали! – плямкнув

розбитими на вареники губами. – Добридень, княжий граде! – повільно розчинив дверцята.

– Згинь! Згинь! – пронизливо крикнув хтось із темряви. – Не тобі мій знак! Не тобі тут сидіти, білий світ видіти, яру кров пити. Ключі мої золоті – відійди з путі!

Забиваючи дихання па-

Фантастична
повість*

За Гру...



Іван
ПРОСЯНИК

леним мотуззям, на підлозі тліла величезна сварга – свастика. Ні важких сталевих дверей, ні товстих кабелів. Лиш он, в кутку, коцюрбється тінь.

Владко хотів було привітатися як належить, а вирвалось: "Який князь нині є?" І, почувши глухе "Володимир!" – зістрибнув на підлогу.

– Та не бійся ти мене! – І ступив до хлопця, що перелякано тиснувся в кутку. – Як твоє ім'я?

– Ла... Ладомир. Ладко!

* Продовження. Початок у № 1, 2002 р.

– Ну це ж треба! А мене – Владко! – зрадив.

Слабке світло з машини часу давало змогу розгледіти русича. Майже одного зросту з ним. Довге біляве волосся перехоплене на чолі червоним шнуром. Веснянкувате обличчя. Так це ж він снівся! Ось і ноги в кривавих перепечених водянках. Дістав із рюкзака мамину цілю-

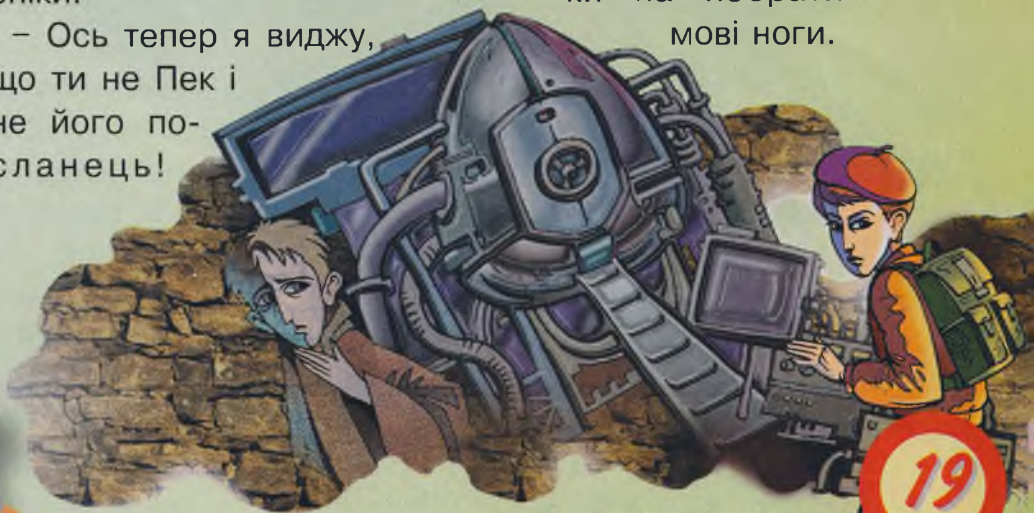
щи блискучий тюбик.

– Не кричи. – Владко підійшов ближче. – Це живлюща мазь, миттю загоїть. Легшає, правда? – щедро мастив опіки.

– Ось тепер я виджу, що ти не Пек і не його посланець!

– Побратимом будь!

Мов чиїсь дужі руки підштовхнули хлопців один до одного. Тричі обнялися. Туровець дав мамині в'язані шкарпетки на побратимові ноги.



19

Друга, дядьми

щу мазь.

– Я нічого не відаю! – крикнув русич, забачив-

Ти, як і я, – родославич! Це я тебе кликав, священний сонячний знак палячи. Не страшний мені тепер Лих-кульгак! Поки й життя – буду твоїм слугою щирим! – вигукнув палко.

– Слугою? – здивувався Владко.

– А тепер слухай, братчику, для чого я тут, – промовив тихцем, не наче боячись, що у стін є вуха. – Зілля Осьмомислове мені потрібне. Друг мій найкращий захворів. Та не лише друг. Там у нас, у майбутньому, Чорнобиль і землю, і Дніпро, і людей отруїв. А ліків ніхто не знає. Всі загинемо! Ти знаєш цього волхва-зільника?

– Я є його внук, – русич опустил голову. – Та пізно вже ти! Дня вчорашнього наш князь убив дідуся! – важко схлипнув хлопець.





– І ніхто більше не знає про ліки? – відчайдушно скрикнув Туровець.

– Дідусів другар Яровид знає! Але він далеко.

20 – Та я й за сьомий край піду! – Владко закинув рюкзак на плечі.

– Ми підемо! – вперше усміхнувся русич.

Низенькі, але важезні двері натужно розчинилися. За пишним кущем червоного глоду вони були зовсім непомітні. З п'ятьма сиротливо блиснула машина часу. Та дві товстезні книги в кутку.

– Ото усе, що лишилося від нашої книгозбірні, – схлипнув русич. – Мали сюди її переховати – не встигли. Спалили. І тата... тата в ній! – заплакав гірко.

ЗМІЙ ФІРМИ "КЕМЕЛ"

Та лише хлопці вихопились на крутий пагорб, як перед ними, перетинаючи шлях, чорним груддям упало вороння і перетворилося на три постаті в

чорних рясх.

– Ха-ха-ха! – не засміявся, закракав передній. – Ну ось ми й знову зустрілися! – і кульгонував навстріч.

– Макар! – мимоволі скрикнув Владко.

– Ви дуже спостережливі, юначе! – насмішкувато примружився чернець. – Так, це я, магістр Макаріус! Головний літописець самого Пека. Але кра-кра-краще було б не відважуватися на цю небезпечну подорож. Бо вона може виявитися останньою у житті. Та оскільки ти тут, то розтлумач цьому бовдуру, – кивнув на русича, – що нам потрібен лише "Злототисячник". Рецепт перетворення свинцю в золото записаний саме в цій книзі. Нам потрібно лише золото! Багато золота, щоб правити світом. А ви сядете поруч: чи принцами, чи князями, ха-ха-ха! – Магістрові руки пожадливо загрибали повітря. – Втовкмач, що ми теж русичі й поклоняємося одним правічним

богам: ви – небесним, ми – підземним. Я жалкую, що таке сталося з його дідом, батьком. Але ні до палення книгозбірні, ні до вбивства ми непричетні. Втовкмач! Часу, до речі, обмаль. Нагорі, Владиславе, вже спохопились про тебе. Машина часу повернеться назад через сорок сім хвилин. Якщо не встигнеш до апарата – навічно лишишся тут, у Київській Русі. Ха-ха-ха!

Владко зрозумів: Макаріус не знає про браслет. "Поки він у мене на руці – машина часу не рушить з місця, – майнула думка. – Ага, хочуть, щоб



я кинувся назад. Вивідати, де мій човник. А дзуськи!"

– На роздуми – п'ять хвилин! – Макаріус вийняв з-під рясин пачку цигарок "Кемел". Кривлячи губи, взяв до рота. Черкнув запальничкою. Пихнув димом на Ладка.

Русич сахнувся і пронизливо завив по-вовчому.

– Ах ти ж перевертень! Хапайте їх! – вискнув магістр.

– Падай! – крикнув Ладко й рвонув побратима до землі.

Тієї ж миті над ними з лютим гарчанням метнувся вовчисько. Хрускіт кісток, відчайдушні крики... Владко нажахано втиснувся в землю. А з піднебесся чулося хрипке Макаріусове "Кара! Кара! Кара!".

Вовк обернувся до хлоп'ят.

– Тихо, брате! – Русич тримав переляканого Владка. – Це – мій Ручак! Я весь виводок врятував, то вовчиця-мати дала мені найстаршого для служіння.

Вовчисько, мов звичайнісінький пес, сів на задні лапища, важезним хвостякою махонув по землі – пачка "Кемелу" війнулася під ноги хлопцям білими цигарками. Ладко аж підстрибнув.

– Зуби змія! – гукнув так нажахано, що Туровець аж засміявся.

– Та ніякі це не зуби! Звичайнісіньке сухе зілля! Глянь! – черконув сирником.

– Жиж*! – округливши очі, позадкував русич.

Вовк погрозово настовбурчив шерсть.

– Тихо! – скрикнув Ладко. – Це – друг! – обійняв Туровця.

ПОГОНЯ

Десь там, на княжій дворі, лунко озвався бойовий ріг. Вовк сторожко скинув голову й

заскімлив.

– Це на нас погибель! – сполошився русич. – Ворон туди полетів. Матінко, Сирая Земличенько, охорони нас! – упав навколішки. – Ми – твоє зерно золотее, во славу Твою сіяне! – підхопився. – Ручак, ведди!

Владко, затуляючи обличчя від колючого терну, рвонув за побратимом. Ріг сурмив уже зовсім близько. Озирнувся – он і вершники між дубами. Кинувся чимдуж і остовпів: ні русича, ні вовка.

– Скоріш стрибай! – долинуло глухо з-під землі.

Владко, не роздумуючи, сягнув у ледь примітну за кущем діру. Але берет зачепився за гілку і рудим маятником знущально погойдувався на гострім терновім шпичаку. А від кінського тупоту вже сипалася земля. І голоси почулися над головою.

– Виджу, ці юні отроки* вельми* небезпечні князеві нашому!

– Не так князеві, як тим, у чорних

рясах. Князь борсається в їхніх тенетах, аки в паутинні липкім.

– А це з чийого чола? – тихо проказали згори.

Владко зіщулився, як горобець: побачили берет!.. Куці зашелестіли. В повітрі майнув довгий спис. На лискучім точенім вістрі гойднувся і впав просто на вовчу голову берет.

– Отак! Ні знаку, ні признаку! Слухайте, отроки! Там, під громовою івою, човен притоплений. До темені підождіть – і тікайте. Вйо, гнідий! – Коні затупотіли, і через хвилю все стихло.

(Далі буде)

Словничок незрозумілих слів, позначених у тексті зірочками:

сварга – свастика – хрестатий знак сонця;

Жиж* – бог вогню;

отроки – юнаки;

вельми – дуже.



ПО КОМУ ЛІТЕРИ БІЖАТЬ

У цьому кросворді всі слова читаються за годинниковою стрілкою.



ЗАПИТАЛЬНИКА

22

З ТОРБИНКИ ДЯДЕЧКА

Words in the puzzle:

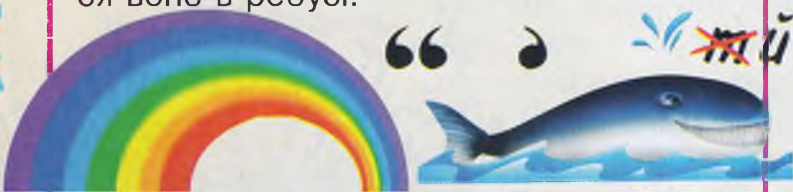
- Артист (Artist) - Image: Duck
- “Шуба” овечки (Woolen coat) - Image: Hand
- Сильний вітер (Strong wind)
- Мапа (Map)
- Те, чого не купиш (That which cannot be bought)
- Частина машини (Part of a machine)
- Рис (Rice)
- Одяг (Clothing)
- Шкільний одяг (School clothing)
- Літера (Letter)
- Судно (Ship)
- Напад (Attack)
- Шкільні меблі (School furniture)
- Камінь (Stone)
- Гнійна пухлина (Abscess)
- Вітер (Wind)
- Почуття (Feeling)
- Одяг (Clothing)
- Судова ухвала (Court decision)
- Частина будівлі (Part of a building)
- Страва (Dish)
- Малий документ (Small document)
- Маслина (Olive)
- В'язниця (Prison)
- 100



КОНКУРС ВІД БУЦІ

Хто з вас, барвінчата, хоче зі мною познайомитися та ще й приз за це отримати?

Всі? Тоді часу не гайте і шукайте наступне слово мого секрету. А сховалося воно в ребусі.



Серед тих, хто зі мною познайомиться, наприкінці року я розіграю десять призів, у тому числі й фотоапарат.

БУЦЯ

ЛЮТИЙ – ЦЕ...

Кросворд

Правильно вписавши в клітинки назви одягу, у виділених можна прочитати ще одне ім'я лютого.

С				
Ф				
	Ж			
	С			
	К			
С				
	К			
	Б			
	П			
Р				

СЕКРЕТ ПЕРШОКЛАСНИКА

На переможців цього конкурсу чекають аж п'ятнадцять призів. Але для цього треба щонайменше розгадати якусь крутиголовку, знаходити заховане у ній слово і записувати його на окремому аркуші (можна разом із мамою). І лише наприкінці року надіслати до редакції всі віднайдені слова, вказавши точну дату свого народження. Бо участь у цьому конкурсі можуть брати лише ті барвінчата, які 1 вересня підуть до першого класу.

А тепер, майбутні першокласники, впишіть пропущені літери у назвах звірів і складіть із них ще одне слово.

В	Е	Р		Л	Ю	Д
К	Е	Н	Г	У	Р	
В	Е		М	І	Д	Ь
Л		О	П	А	Р	Д

БУЖ! БУЖ! БУЖ!

Що за нову гру виграли літери: беруться утрюх за руки і стрибають вниз – бух! бух! бух! Згадайся, з яких слів вистрибнули літери, і поверни їх на місце.

Б	У	Х									
Б	У	Х									
Б	У	Х									
Б	У	Х									
Б	У	Х									
Б	У	Х									
Б	У	Х									
Б	У	Х									



ЗАПИТАЛЬНИКА

23

З ТОРБИНКИ ДЯДЕЧКА

Японське малювання

ВІДПОВІДІ НА ЗАВДАННЯ, надруковані у №1

Арабський одяг з рукавами

С	Л	Ш	В	Е	С	К	С	І	Н
В	И	К	А	Н	Е	А	Н	К	О
А	С	О	Н	Л	В	У	І	С	
М	О	Р	Ц	К	К	А	Б	Л	У
И	З	О	Е	У	Л	И	Т	И	Я
В	Т	Т	Е	Н	І	М	Е	К	А
О	Р	Б	О	С	С	В	І	Т	С
Я	О	І	Н	О	А	К	Б	П	Я
Н	Д	Ж	К	О	Ч	К	Л	Ж	Я
А	А	К	И	П	И	А	І	Т	О

БАРВИНЧАТКО! Відповіді на завдання і конкурси цього номера пиши на окремих аркушах і на кожному зазначай свої ім'я та прізвище, адресу. Так у тебе буде більше шансів виграти один із призів.

І ПЕДАГОГАМ.

ПОЧАТКОВА



І БАТЬКАМ

Журнал "Початкова школа" у лютому числі друкує чимало матеріалів, які зацікавлять не лише педагогів, а й батьків. Це, зокрема, розроблені Міністерством освіти і науки України критерії оцінювання з усіх предметів у початкових класах, тести з математики, мови, читання.

"Економічні ігри", вміщені в цьому номері, допоможуть учителям ґрунтовно перевіряти знання учнів, а сценарії свят – родинного і до 8 Березня – організувати змістовний відпочинок школярів.



Маленький іспанець Франсіско дела Вега змалку любив річку, море. У п'ять років плавав так гарно, що на це диво приходили подивитися люди з навколишніх селищ. Коли йому виповнилося

вання на злодія – закидалися спеціальні сітки-пастки з приманками, аж доки одного разу в сіть потрапило морське диво.

Це був юнак з блідою, майже прозорою шкірою і вогненно-рудим волоссям. На тілі мав смужки з



ЛЮДИНА



шістнадцять років, він вирушив до міста вчитися на столяра. І щовечора квапився до річки. Якось вирішив поплисти річкою вниз – туди, де море далеко заходить на узбережжя. Сильна морська течія підхопила хлопця і понесла... Троє його братів обшукали всі скелі довкола, та марно – він зник.

А через п'ять років у бухті іншого міста Кадіс рибалки побачили дивну істоту, яка крала в них рибу. І невдовзі розпочалося полю-

вання на злодія – закидалися спеціальні сітки-пастки з приманками, аж доки одного разу в сіть потрапило морське диво.

До монастиря, де тримали людину-рибу, з'їхалися священики, знавці іноземних мов – вони намагалися розговорити її. Але почули з її вуст лише одне слово: "Лієрганес". На щастя, хтось знав, що це назва селища. Там підтвердили зникнення Франсіско дела Вега. Не було сумніву: це він.

Згодом його відвезли додому – мати одразу

впізнала сина, обійняла. І брати зраділи. Проте людина-риба залишилася байдужою. Вона увесь час мовчала, інколи вимовляла лише слова "хліб" і "тютюн", їла сирі рибу і м'ясо, ніколи нічим не цікавилася. Франсіско так і не став людиною – такою, якою був до зникнення. А одного вечора 1682 року побіг до річки і кинувся у воду – саме там, де плавав у дитинстві.





Відтоді Франсіско дела Вега більше ніхто не бачив. Але на центральній вулиці Лієрганеса височить монумент на його честь із такими словами: "Його подвиг, перетинання океану з півночі до півдня Іспанії, якщо він і не був справжнім, все ж мав би бути здійсненим. Сьогодні його головним по-

А - РИБА

двигом можна вважати те, що він залишився в пам'яті людей. Правда це чи легенда, Лієрганес шанує його і підносить до безсмертя".

Пізніше у церковних документах знайшлися записи про Франсіско дела Вега – отже, людина-риба не легенда, а реальність. Це те, що про нього відомо точно. Але багато таємниць людина-риба забрала із собою в море.



Художник
К. РАДЬКО



КРИХІТНИЙ ПРИВИД ЗЛОЧИНЦЯ

Привіт усім страшкам! На сьогоднішньому засіданні "Товариства Відважних Боягузів" поговоримо про мерців. Ні, – на цвинтар – бр-р-р! – я вас не запрошуватиму. Зазирнімо до середньовічної паризької лабораторії – саме тут алхімік доручив своєму учневі перетерти на порошок шматочки черепа нещодавно страченого злочинця. Учень виконав завдання, порошок загорнув у папір і тут же, в лабораторії, ліг спати.

Опівночі хлопця розбудив шерхіт паперу на столі. Він підійшов ближче і не повірив своїм очам: посеред купки порошку, невідомо ким розсипаного по столу, лежала малесенька людська голова і з ненавистю дивилася на нього.

Раптом на столі виник невеликий смерч. Рухаючись, він намуляв ребра, руки, ноги, вони з'єдналися з головою – і перед закляклим від страху хлопцем з'явилася маленька копія страченого злочинця. Вона підхопилася на ноги, стиснула кулаки і голосно заклацала зубами. Затим відроджений з порошку крихітний привид дістався до краю столу, спустився на підлогу, зупинився перед переляканим хлопцем і пронизливо закричав.

Юнак почав благати про пощаду.

Але створіння лише злісно зашипіло, пройшло мимо і вийшло геть. До ранку учень не зводив очей з дверей, боячись, що привид повернеться. Але той, вочевидь, отримав задоволення від того, що перелякав хлопця, – більшого йому не треба.

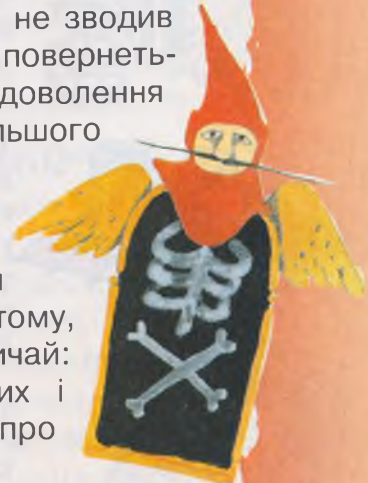
Бр-р-р! Не хотів би я зустрітися не те що з великим, а навіть і з таким манюсіньким привидом. А знаєте, ця історія ще раз переконала мене в тому, який мудрий у нас народний звичай: шанобливо ставитися до померлих і навіть нічого поганого не говорити про них. А вас переконала?

НАЙВІДВАЖНІШИЙ ІЗ БОЯГУЗІВ

Товариство
Відважних
Боягузів



25





ВІД ЖУРНАЛУ *Мир Сім'я*
Консультує керівник української школи ейдетики Євген АНТОЩУК.

(індекс 22941)

УРОК ТРЕТІЙ

(перший – у № 12, 2001 рік,
другий – у № 1, 2002 рік).

ІГРИ З ІНОЗЕМНИМИ СЛОВАМИ

Ще раз нагадую: ми нічого не вчимо, будемо просто грати.

Спочатку пограємо з в'єтнамськими словами.

26



(о) – парасолька.
В'єтнамські парасольки використовуються в словах замість літери О.



(зе) – коза.
Уявіть козу, розфарбовану як зебра.



(кань) – суп.
Суп, зварений у ДИКАНЬці.

Продовжуємо гру з латинськими словами.



CAROTA (карота) – морква. Уявіть, як морква залазить до величезної КАРЕти, яку позичила в якогось короля.



LAC (лак) – молоко. Якщо у вашій уяві підлогу замість ЛАКу вкривають молоком, то звертайтеся до словника щодо цього слова вам уже не доведеться.



KASEUS (касеус) – сир. У КАСі замість грошей видають сир з ВУСа-ми.

Мабуть, ви звернули увагу, що не всі запропоновані образи відповідають справжньому звучанню слів. Але це і не потрібно. Адже запам'ятується все, що ви бачили, чули і відчували, а незвичне у вашій фантазії лише допомагає швидко пригадати звучання іноземного слова чи його значення. Хочу підкреслити – значення, а не переклад, бо переклад – це довго.

Тепер кілька слів з англійської мови.



SHIP (ʃi:p) – пароплав.

Пароплав із ШИПами дуже колеться, на нього не можна сісти.



COCK (kok) – півень.

Півень у білому ковпаку працює КОКОМ на пароплаві.



SPOON (spu:n) – ложка.

Любитель поспати – СПУН – намагається вмотитися у великій ложці.

А тепер можете брати словник або текст із новими словами будь-якою мовою, яку ви вивчаєте, і починати гру. Можливо, не все вийде відразу. Але дорога відкривається лише тоді, коли ви нею подорожуєте.

Насамкінець – кілька вузликів на пам'ять.

- Усе, що хочеш запам'ятати, – уявляй! (Не уявляю – значить, не пам'ятаю).
- Не думай словами – думай образами.
- Не бійся забути, якщо уявив.
- Підхвалюй себе навіть за незначні успіхи.
- Не свари себе за невдачі, зроби з них висновки.
- Перед тим як заснути, уявляй себе здоровим і щасливим.
Фантазуй.
- Доки ти не знімаєш шкарпетки, не знявши черевиків, з твоєю пам'яттю все гаразд...
Пам'ять розум не замінює...
- Багато хто скаржиться на відсутність пам'яті, ніхто не скаржиться на відсутність розуму...

Шановні батьки і барвінчата! Напишіть до редакції, чи пробували ви вчитися на наших уроках і що з того вийшло?

З ПЛАНЕТИ ТЕХ-НАФАУ

РОДИЧІ

Гав-няв-цвірінь-привіт, барвінчата!
Це я, кіт Мотя, на прізвисько Балакучий, радію зустрічі з вами. Чому? А тому, що знаю: ви любите і ніколи не кривдите моїх родичів – ні комах, ні звірят, ні пташок, ні жуків. Про це я дізнаюся з ваших листів. Кілька із них ми сьогодні разом прочитаємо. Але спочатку розповім вам про свою подорож на планету Тех-На-

фау. Спробуйте здогадатися, що означає ця назва. Там я побачив багато дивовижних птахів і звірів і навіть сфотографував їх. І так захопився цією справою, що забув позаписувати їхні назви. Допоможіть мені. Уявіть, що ви разом зі мною на планеті Тех-Нафау, і спробуйте відгадати, як кого звать. Ось ці знімки.



МОТЯ

27

БАЛАКУЧИЙ

А тепер разом читаймо листи про ваших улюбленців.

ГРАЙЛИВІ БУДИЛЬНИКИ

Я дуже люблю кішечку Лізу і кота Маркіза. Вони дружні, щодня разом граються і бешкетують.

Маркіз будить мене о сьомій ранку. Гладить лапкою по щоці: "Вставай – час до школи". Якщо я не прокидаюся, він і сам засинає біля мене. Тоді підкрадається Ліза. Леже під руку і муркотить. Я чую її "пісню" і прокидаюся. Ось такі у мене грайливі будильники.

Даринка ОПРИШКО, Полтавська обл.

ЩОДНЯ П'Є МОЛОКО

У нашій стайні ми знайшли їжачиху. Збрали її до кухні, напоїли молоком, а потім знову віднесли до стайні. Там під яслами в неї були їжаченята. Згодом їжачиха знайшла для них інше, мабуть, спокійніше місце. Але щодня приходила до нас пити молоко.

Уляна БОЙЦУНЯК, Івано-Франківська обл.

НЕСЛУХНЯНА КУРОЧКА

У мене є курочка у жовтеньких "штанцях". Вона дуже неслухняна. Увечері ховається, щоб я не загнала її на сідало.

А свинка Машка любить, коли я підходжу до неї і чухаю спину. Вона красиво рохає – наче вітається.

Ще у мене є чотири рибки. У кожній свій характер. Люблю за ними спостерігати.

Олена СУКНАРЕНКО, Полтавська обл.

СМІЛИВА ЦИГАНОЧКА

Якось мій котик Терешко підійшов до миски собаки Джека і почав із неї їсти. Джеку це не сподобалося, і він загарчав. Терешко злякався, присів на задні лапи і занявчав. Це побачила кізка Циганочка. Вона підійшла до собаки, наставила на нього ріжки і змусила заховатися у буді. Терешко був врятований!

Наталка ВИТИЧАК, Одеська обл.



МАЙДАН ПУСТУНІВ

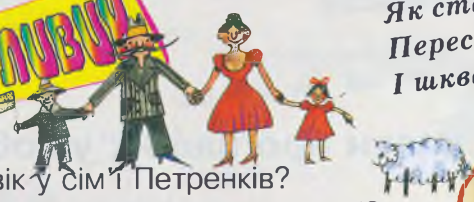
Іду я та й іду,
Аж стоїть хатка на льоду:
Сама книшова,
Стріха цибульова,
Млинцем зачинена,
Ковбасою защепнена,
Салом замикана,
Маслом запечатана.

ВЕСЕЛИХ ЗАБАВ

28

ПЕРЕХРЕСТЯ

УЗВІВ КМІТЛИВЦІ



Скільки чоловік у сім'ї Петренків?
Скільки овець пасеться у чистому полі?
Скільки разів Андрій перепливав річку Прип'ять?
Скільки комах упіймав стриж?
Скільки бруднуль у твоєму класі?
Скільки вередунів у твоїй родині?

ПРОВУЛОК ЗАГАДКОВИЙ

Теля рогате,
На зуби багате,
Не їсть, не п'є,
Тільки дерево жує.

ВУЛИЦЯ РОЗУМНИКІВ

Коли на острів Таїті вперше привезли цю тварину, то тамтешні жителі назвали її "свиня із зубами на голові". А як називаємо її ми?



ОЛЕНА ПЧІЛКА ДИВНА ХАТКА

Лизнув я масло – відпечаталось,
Гризнув ковбаси – відщепнулося,
Над'їв млинця – відчинилося.
Увійшов я в хатку,
Скинув сиву шапку, –
Аж там таке, матінко, яке!
Яєшня шкварчить,
Тоненько пищить,
А пироги вбоки,
Вареники вскоки,
По столу гасають,
Гопки витинають!
У миску влітають,
В сметані потопають!
Я ж над ними ласку мав,
По одному витягав,
У бездонний глечик складав.

А яєшня все шкварчить
Та тонесенько пищить!
Мусив її рятувати,
На стіл з печі добувати;
Як став її викладати,
Перестала вона грати –
І шкварчати, і тонесенько пищати!



ПЛАНЕТА ЗНАЙОМСТВ

- ✉ "Усім привіт! Хочу знайти друзів по листуванню. Мені дванадцять років. Люблю в'язати і вишивати, читати "Барвінок". Тамара ЧУБИЧ, вул. Леніна, 38, с. Попівка, Карлівський район, Полтавська обл., 39523".
- ✉ "Мені дванадцять років. Люблю читати, слухати музику, плести з бісеру. Олена КАРАНДЮК, с. Се-лець, Народицький район, Житомирська обл., 11406".
- ✉ "Мрію про друзів по листуванню. Мені одинадцять років. Люблю малювати. Марія КОРОБКО, вул. Промислова, 2а, кв. 12, с. Красилівка, Козелецький район, Чернігівська обл., 17031".
- ✉ "У мене мало друзів. Мені дев'ять років. Вадим ШПАК, вул. Шолуденка, 31, кв. 56, м. Київ, 04116".
- ✉ "Привіт! Хочу листуватися з барвінчатами. Мені дванадцять років, граю на скрипці, обожаю "Барвінок" і тварин. Тетяна КОРШУК, вул. Пліщинська, 125, м. Шепетівка, Хмельницька обл., 30400".
- ✉ "Мені тринадцять років. За знаком зодіаку – Рак. Люблю читати, танцювати, слухати музику. Аліна ГАВРИЛЕНКО, вул. Перемоги, 86, с. Приморське, Татарбунарський район, Одеська обл., 68142".

ВІДПОВІДІ НА ЗАВДАННЯ.

вміщені у №1
Якір. Реклама на дахах ав-
тобусів. Із зайцем прийшло
11 зайченят, а ролик кош-
тували 100 гривень.



ловне, кулю добре напхати ватою – щоб щічки не були худими.

Легко і просто. Я так захопився, що не можу зупинитися – шию і шию... – Колобок важко зітхнув. – Але, між нами кажучи, вже починає набридати: всюди колобки, колобки... Якби щось інше...

– А ти придумай щось цікавіше. Адже з кулі можна стільки іграшок робити! Якщо до неї пришити резинку, то вийде стрибаюча куля. Нею можна влучати у при-

Запросив мене нещодавно в гості Колобок подивитися його колекцію м'яких фігур.

Зацікавився я – що ж то за диво таке? І ось уже я – на дачі знаменитого казкового героя. А то не дача, а музей: всюди на полицях, шафах, у кріслах – м'які фігури, тобто м'які портрети Колобка. І великі, і малі, і в цяточку, і в капелюхах різних...

– Стільки колобків ще ніхто у світі не бачив – ти перший! – такими словами зустрів мене господар.

– Авжеж, – відповідаю. – А навіщо тобі їх стільки?

– Розумієш, Барвінку, я навчився шити м'які кулі. Ось дивися, як це робиться.

На тканині малюєш (за допомогою чашки, тарілки, циркуля) коло і вирізаєш його. Береш голку з ниткою і швом "голка вперед" обходиш по краю, усередину натоптуєш вату, стягуєш нитку, "чубчик", що утворився, запихаєш всередину і акуратно зашиваєш. Лишилося пришити очі (гудзики або намистинки), ніс (така сама, але крихітна кулька), рот (шматочок червоної тканини) – і м'яка фігура знаменитого Колобка готова. Го-

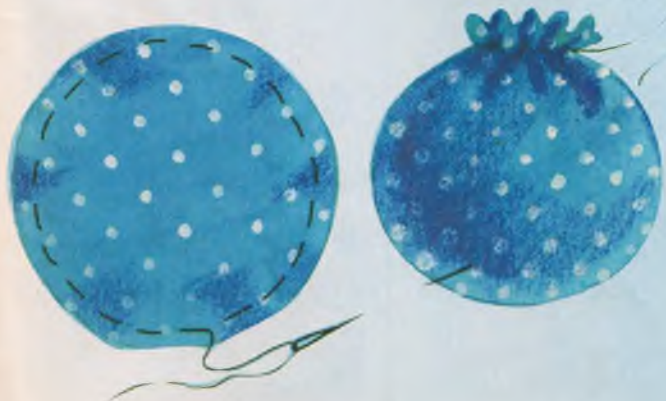
СЛУХНЯНИЙ М'ЯЧ ІЗ МУЗЕЮ М'ЯКИХ ФІГУР

чеплену на стіні намальовану мішень – і змагатися у влучності з друзями.

– О, я маю класну ідею! – радісно застрибав Колобок. – Кулю робимо велику, як футбольний м'яч, пришиваємо до неї довгу резинку з петлею для руки і тренуємося – б'ємо ногою, а слухняний м'ячик завжди повертається назад, не треба щоразу за ним бігати. А ще з м'яких кульок можна...

– Зачекай, хай барвінчата пофантазують, які іграшки чи прикраси для шапочок або рюкзачків можна виготовити з кульок. І спробують виготовити їх. А нам надішлють свої розповіді з малюнками. Кращі стануть експонатами в твоєму єдиному у світі музеї м'яких фігур. Автор найоригінальної іграшки чи прикраси отримає від нас приз.

БАРВІНОК і КОЛОБОК



РЕЙТИНГ ПОПУЛЯРНІСТІ

Упродовж минулого року ви, барвінчата, визначали найкращий матеріал і малюнок кожного номера. Серед тих із вас, чиї думки найчастіше збігалися із думкою більшості, було розіграно фотоапарат. Переможцем став і отримав цей суперприз Сашко ХОМЕНКО з Чернігівської області



СКРИНЯ

29

БАБУСІНА



Приказка говорить, що взимку й діти не ростуть, бо сонечко не гріє, вітерець теплий не віє. А ось ви, барвінчата, коли послухаєте моєї поради, будете рости і взимку дужі, до хвороб байдужі. Є така цілюща рослина, що за літечко, набравши від сонечка енергії, стала такою ж сонячною. Ні, не апельсин. Це – морква.

Найцінніший у ній – вітамін росту А. Зветься він каротин, від нього морква цілюща-прецілюща.

Але морква має свою таємницю. Вітамін росту, бадьорості та відмінних оцінок засвоюється організмом лише разом із олією, сметаною, маслом. Тож помийте морквину, в череп'яну миску влийте дві ложки олії, одну ложку меду, морквиною добре розітріть мед в олії і хрум-хрум – з коржем, рогаликом, булкою. І отак щодня – вранці і ввечері. І грипу уникнете, і знімете напругу від щоденних школярських занять. Щічки ваші порожевіють, адже морква – чудові ліки від недокрів'я, анемії. Морква додасть вам апетиту, позбавить від гастриту, кров почистить, вижене глисти.

А наступної осені в горщик накладіть третину меду і натопчіть туди маленьких морквин, щоб мед їх покрив аж доверху. І хай мама десь заховає того горщика на два місяці. Ото вже ласощі, ото вже ліки понад ліки! Зільник Іван ПРОСЯНИК



ЗОРЯНИЙ КЛУБ

ЗУСТРИЛИСЯ ДВА ДІ-ДЖЕІ...

Фа-соль-привіт, барвінчата! Руки вгору! Та не лякайтеся! Так звучить українською мовою назва російської групи "Руки вверх!", про яку вам сьогодні розповім.

Починалося все в 1993 році, коли зустрілися два ді-джеї Сергій Жуков та Олексій Потехін і почали співати. Співали різне – аж поки не зрозуміли, що найкраще в них виходить поп-музика. І не помилилися. Бо вже дебютний альбом "Дихайте рівномірно" (1997 р.) мав успіх у слухачів. А через рік на церемонії нагородження зірок російської поп-музики отримали 10 нагород – 6 срібних, 3 золоті і 1 платиновий диски.

Коли на сцені з'являються колишні ді-джеї і закликають: "Руки вгору! Співаймо з нами!", усі в залі дружно піднімають руки і підспівують хлопцям. І я обома руками голосую за гарну музику і за те, щоб команда "Руки вгору!" лунала лише на концертах і дискотеках.

КАМЕРТОНЧИК



КОСМІЧНА БИТВА БАРВІНКА

Ура! Ми перемогли! Дякую всім барвінчатам, які написали мені листи й допомогли виграти космічну битву з телевізійними і комп'ютерними монстрами. Найсмівливіші мої помічники Сергій НЕРОЗНАК із Черкаської обл., Владислав ОСТРІВНИЙ із Сумської обл., Сергій СУПРУНОВСЬКИЙ з м. Хмельницького, Роман ШМЕРХЛЬОВ із Вінницької обл., Ірина ЯЦИК із Чернівецької обл. отримають від мене бойові нагороди – призи. Але будьмо пильні, барвінчата! Телевізійні та комп'ютерні монстри лише чекають, щоб хтось із вас перестав читати книги, і тоді – хап! – та й заберуть до свого монстрівського царства. Ми ж любимо читати – не віддамо монстрам у полон жодного барвінчата!

Головнокомандуючий космічною битвою БАРВІНОК



"Барвінок" щиро вітає ЛЮТНЕВИХ ІМЕННИКІВ:



Богдана ГНАТЮКА



Сергія ГОЛЬЦЯ



Настю ДУДЧЕНКО



Ілону ДУМІСЬ



Юрка КУРАНА



Олексія КУРЧИКА



Руслана МЕДЖИДОВА



Ліду МЕЛЬНИЧУК



Ліну ПАЛІЄНКО



Аню ПАНІБРАТЕЦЬ



Інну СТАРОСТУ



Владислава СТЕЛЬМАХА



Маргариту ЧОВАН



Дмитра ЧОРНОГО



Сашка
АДРУЖЕНКА



Юрка
АЗАРЕНКА



Володимира
БАБКУ



Марину
БІЛЕНКО



Євгена
БЕРШОВА



Катерину
БОГДАНОВУ



Антон
БОНДАРЯ



Сергія
ГРИЦЕНКА



Оксану
ДЕЛЕХ



Катерину і Софійку
ДЕМА



Антон
ДЕТКОВА



Настю
ДИМЯНИК



Діану
ДУДНИК



Сашка
ЗЕЛЕНСЬКОГО



Руслану
КАЗЬМІРЕНКО



Олену
КАРНАУХ



Романа
КЛЬОКТУ



Наталю
КОЗУБЕНКО



Віктора
КОНОНЕНКА



Зоряну
КРУПУ



Богдана
ЛАСКОРУНСЬКОГО



Олександра
ЛОМАГУ



Юлю
МАГЕРЮ



Наталю
МАЗУР



Марину
МАНАЧИН



Олену
МАНДЗІНУ



Марію
МАРЦЕНЮК



Андріану
МЕЛЬНИЧУК



Ярослава
МИГАЛЯ



Таню
МИРОШНИЧЕНКО



Ігоря
МУРАДЯНА



Жанну
НЕЧЕПОРЕНКО



Богдана
ОЛЕКСЕНКА



Таню
ПАВЛУЩЕНКО



Андрія
ПЕЛІПАКА



Оксану
ПІДПРИГОРУ



Павла
ПОСТОЛА



Руслану
РЯБОЖАНОВА



Марину
САВЧЕНКО



Крістину
СЕВРЮКОВУ



Аліну
СОСІДКО



Сашка
СТЕПАШКА



Руслану
ТЕЛЕЖИНСЬКУ



Віталія
СТОРОЖУКА



Таню
УСЕНКО



Марину
ФАЛЬКОВСЬКУ



Антон
ХИЖНЯКА



Павла
ХУДОГО



Андрія
ЧУХРІЯ



Катерину
ШИПІЦИНУ



Сашка
ШИРИТОНА



Любу
ШУЛІКУ



Віру
ЯНКОВУ



Максима
ЯНЮКА



БАРВІНЧАТА!

31

3 ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ.

Разом із
"Барвінком"
вас вітає вся
Україна!



РУКИ ВГОРУ!